

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 506/2023-61

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Ivana Fiačana a Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov **1. ARTRA s. r. o.**, Víťazná 44, Partizánske, **2. JANOLI, s. r. o.**, Uzovce 26, **3. ČECHOVO, s. r. o.**, Námestie slobody 39, Sabinov, **4. JASTA Slovakia, s. r. o.**, Orechová 5, Prešov, a **5. Ing. Jaroslav Marinica – MARINI**, Malinová 20, Prešov, zastúpených **URBAN GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s. r. o.**, advokátska kancelária, Havlíčkova 16, Bratislava, proti postupu Správneho súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. BA-8Sa/46/2023 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Správneho súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. BA-8Sa/46/2023 **b o l o p o r u š e n é** základné právo sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Správnemu súdu v Bratislave **p r i k a z u j e** v konaní vedenom pod sp. zn. BA-8Sa/46/2023 konať bez zbytočných prietáhov.
3. Sťažovateľom v 1. až 5. rade **p r i z n á v a** finančné zadosťučinenie každému v sume po **500 eur**, ktoré **j e** im Správny súd v Bratislave **p o v i n n ý** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Sťažovateľom v 1. až 5. rade **p r i z n á v a** náhradu trov právneho zastúpenia spolu v sume **2 388,85 eur**, ktorú **j e** Správny súd v Bratislave **p o v i n n ý** zaplatiť právnej zástupkyňi sťažovateľov do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a napadnuté konanie

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 29. mája 2023, doplnenou podaním z 30. septembra 2023 a 27. novembra 2023 domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom všeobecného súdu v konaní označenom v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovatelia navrhujú, aby ústavný súd prikázal správne mu súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietáhov, priznal im finančné zadostučinenie každému v sume po 6 200 eur a trovy konania pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovatelia podali 27. marca 2019 správnu žalobu proti nezákonnému zásahu žalovaného orgánu verejnej správy (Protimonopolný úrad Slovenskej republiky, pozn.). Konanie bolo vedené pôvodne Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 8Sa/20/2019, po podaní kasačnej sťažnosti Najvyšším správnym súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. 5Shk/2/2022 a po vrátení veci je aktuálne vedené správnym súdom pod sp. zn. 8Sa/46/2023. Celková dĺžka konania ku dňu podania ústavnej sťažnosti tak predstavuje 4 roky a 2 mesiace.

3. Krajský súd v napadnutom konaní po troch rokoch trvania konania uznesením č. k. 8Sa/20/2019-541 z 30. marca 2022 odmietol žalobu sťažovateľov ako podanú zjavne oneskorene podľa § 98 ods. 1 písm. d) Správneho súdneho poriadku bez meritórneho preskúmania veci.

4. Sťažovatelia podali 5. mája 2022 kasačnú sťažnosť, o ktorej rozhodol najvyšší správny súd uznesením sp. zn. 5Shk/2/2023 z 30. marca 2023 tak, že zrušil uznesenie krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, pretože dospel k odlišnému právne mu názoru na otázku nedeliteľnosti namietaného zásahu (zásah 2 ako prejav už trvajúceho zásahu 1, pozn.) a jeho vplyv na plynutie lehoty na podanie správnej žaloby, a to najmä s poukazom na uznesenie najvyššieho správneho súdu sp. zn. 10Sžk/23/2020 z 30. septembra 2021, ktoré bolo publikované v zbierke rozhodnutí najvyššieho správneho súdu pod č. 4/2022 a predstavuje tak zjednotenie rozhodovacej praxe. Najvyšší správny súd teda uzavrel, že žaloba bola podaná proti zásahu 2 ako prejavu zásahu 1 a bola podaná včas, pokiaľ ide o námietky vzťahujúce sa na zásah 2.

5. Vzhľadom na zrušenie uznesenia krajského súdu a vrátenie veci na meritórne prejednanie považujú sťažovatelia za potrebné pričítať celú doterajšiu dĺžku konania na vrub správne mu súdu prvého stupňa. Zároveň namietajú aj jeho neefektívnu činnosť, keď k posúdeniu včasnosti podania žaloby pristúpil až po troch rokoch konania, teda po zjavne neprimeranej dobe. Sťažovatelia osobitne poukázali aj na obdobia úplnej nečinnosti krajského súdu od 12. júla 2019 do 4. marca 2020, od 4. marca 2020 do 12. augusta 2020, od 12. augusta 2020 do 14. januára 2021, od 14. januára 2021 do 26. marca 2021 a od 26. marca 2021 do 30. marca 2022, čo predstavuje v súhrne 2 a pol roka nečinnosti.

6. Sťažovatelia k ústavnoprávnym aspektom uviedli, že pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitú veci, správny súd nie je súdom skutkovým a posudzuje len právne otázky a predmetnú vec nemožno hodnotiť ako natoľko zložitú, aby ospravedlnila popísaný postup krajského súdu, najmä s poukazom na to, že krajský súd sa vecou samou ani nezaoberal a posúdil len včasnosť podania žaloby. Za znak náročnosti veci nemožno považovať ani počet účastníkov konania, ani rozsah spisového materiálu vzťahujúceho sa na vec. Sťažovatelia zastávajú názor, že v demokratickom štáte ani náročnosť veci nemôže zbaviť súd zodpovednosti za prietahy. Sťažovatelia ďalej poukázali na to, že k predĺženiu konania svojím správaním neprispeli, naopak, sa o spor aktívne zaujímal a podávali sťažnosti na prietahy. Uplatnenie právnych prostriedkov na ochranu ich práv im v tomto smere nemôže byť na ujmu. Vo vzťahu k postupu krajského súdu uviedli sťažovatelia, že je postihnutý obdobiami úplnej nečinnosti, ako aj neefektívnej a nesústredenej činnosti (včasnosť podania žaloby skúmaná po troch rokoch, pozn.) a zrušenie jeho uznesenia najvyšším správnym súdom dáva dôvod pripísať k zodpovednosti správneho súdu celé obdobie konania v rozsahu 4 rokov a 2 mesiacov, čo je zjavne v rozpore s ich označenými právami. Predmet konania, ktorý vymedzili ako neoprávnené zasahovanie do ich práva na ochranu informácií spadajúcich pod telekomunikačné tajomstvo, je pre sťažovateľov dôležitý a významný.

7. Sťažovatelia odôvodnili požadované finančné zadostučinenie tým, že zásah do ich základných práv pociťujú ako intenzívny a vedúci k strate dôvery v napĺňanie pojmu materiálny právny štát všeobecnými súdmi. Výšku požadovaného zadostučinenia sťažovatelia vyčíslili najmä s poukazom na stanovisko Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. Cpjn 206/2010 z 13. apríla 2011.

8. Sťažovatelia v doplnení k ústavnej sťažnosti s poukazom na plynutie času a ďalšiu nečinnosť správneho súdu po vrátení veci z najvyššieho správneho súdu, navrhli priznať im zvýšené finančné zadostučinenie v sume po 5 990 eur pre každého z nich (podanie z 30. septembra 2023), resp. v sume 6 200 eur (podanie z 27. novembra 2023).

9. Z vlastnej rozhodovacej činnosti ústavný súd zistil, že ide už v poradí o šiestu ústavnú sťažnosť sťažovateľov namietajúcu prietahy v totožnom napadnutom konaní. V predchádzajúcich konaniach ústavný súd uzneseniami z ostatného obdobia sp. zn. II. ÚS 244/2021 zo 6. mája 2021, sp. zn. IV. ÚS 376/2021 z 13. júla 2021 a sp. zn. III. ÚS 75/2022 z 10. februára 2022 ústavné sťažnosti odmietol ako zjavne neopodstatnené, pretože prihliadol na skutkovú a právnu zložitú veci, ako aj na povahu predmetu konania, ktorý ustálená judikatúra nefavorizuje z časového hľadiska.

10. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľov predbežne prerokoval a uznesením sp. zn. II. ÚS 506/2023 z 22. novembra 2023 ju prijal na ďalšie konanie v celom rozsahu.

11. Ústavný súd z vyžiadaného spisového materiálu zistil tento priebeh napadnutého konania:

- Žaloba sťažovateľov o ochranu pred nezákonným iným zásahom orgánu verejnej moci bola podaná na krajskom súde **28. marca 2019** s návrhom na priznanie odkladného účinku žalobe. Vec bola vedená pod sp. zn. **8Sa/20/2019**.
- Sťažovatelia **doplnili** žalobu podaním zo 17. apríla 2019 a podaním z 27. mája 2019 urgovali rozhodnutie o odkladnom účinku žaloby a nariadenie termínu pojednávania.
- Krajský súd vyzval sťažovateľov na úhradu súdneho poplatku 28. mája 2019. Tento bol uhradený 7. júna 2019.
- Sťažovatelia podaním z 18. júna 2019 doplnili správnu žalobu a navrhli pripustenie **zmeny** petitu.

- Krajský súd 10. júla 2019 vyzval protistranu na vyjadrenie k žalobe, ktoré bolo doručené krajskému súdu 24. júla 2019 a 20. augusta 2019.
- Podaním z 31. októbra 2019 sťažovatelia **doplnili** svoju žalobu.
- Krajský súd uznesením č. k. 8Sa/20/2019-262 z **30. októbra 2019 zamietol** návrh sťažovateľov na priznanie odkladného účinku správnej žalobe.
- Na žiadosť žalovaného správneho orgánu mu bol zapožičaný administratívny spis od 12. novembra 2019 do 20. decembra 2019, od 14. októbra 2020 do 16. decembra 2020 a od 11. mája 2021 do 9. júna 2021.
- Sťažovatelia podali 11. novembra 2019 návrh na **zmenu** petitu a **27. novembra 2019 nový** návrh na priznanie odkladného účinku žalobe.
- Krajský súd vyzval žalovaného na vyjadrenie k podaniam sťažovateľov z 3. marca 2020. Vyjadrenie bolo súdu predložené 1. apríla 2020.
- Krajský súd uznesením č. k. 8Sa/20/2019-386 zo **7. augusta 2020 zamietol** návrh žalobcov na priznanie odkladného účinku z 27. novembra 2019.
- Krajský súd vyzval sťažovateľov 7. januára **2021** na vyjadrenie k vyjadreniu protistrany z 25. júla 2019 a 22. augusta **2019**. Vyjadrenie sťažovateľa predložili 20. januára 2021. Sťažovatelia podali 2. marca 2021 **doplnenie** právnej argumentácie.
- Krajský súd vyzval žalovaného na vyjadrenie k replike sťažovateľov 22. marca 2021. Vyjadrenie žalovaný predložil 27. apríla 2021.
- Krajský súd uznesením č. k. 8Sa/20/2019-541 z **30. marca 2022 odmietol správnu žalobu** sťažovateľov z dôvodu oneskoreného podania žaloby. Sťažovatelia podali 6. mája 2022 kasačnú sťažnosť proti tomuto uzneseniu.
- Po vykonaní procesných úkonov súvisiacich s predložením veci bol spis predložený najvyššiemu správneému súdu **12. júla 2022**. Najvyšší správny súd uznesením sp. zn. 5Shk/2/2022 z **30. marca 2023 zrušil** napadnuté uznesenie krajského súdu a vec mu vrátil na nové prejednanie z dôvodu iného právneho názoru na trvanie a následky iného zásahu orgánu verejnej správy, čo vyústilo vo včasnosť podanej správnej žaloby. Spis bol krajskému súdu doručený **3. mája 2023** a po vrátení dostal nový sp. zn. **8Sa/46/2023**. Krajský súd doručil sporovým stranám uznesenie kasačného súdu.
- Zmena zákonného sudcu nastala 2. júna 2023 v dôsledku prechodu agendy na správny súd.
- Sťažovatelia doručili krajskému súdu 12. júna 2023 čiastočné späťvzatie návrhu.

II.

Vyjadrenie všeobecného súdu a replika sťažovateľov

12. Predsedníčka správneho súdu sa listom z 11. decembra 2023 vyjadrila k ústavnej sťažnosti. Poukázala na šírku agendy správneho súdu, z ktorej časť tvoria časovo favorizované veci, ako aj na personálnu poddimenzovanosť novozriadeného súdu, ktorý nie je ešte plne obsadený. Predsedníčka správneho súdu pripojila i vyjadrenie zákonnej sudkyne, s ktorým sa plne stotožnila. Z jeho obsahu vyplýva, že prevažná časť argumentácie sa vzťahuje na konania vedené krajským súdom, nie správny súdom, ktorý vo veci koná iba po dobu 6 mesiacov. Veci sťažovateľov predchádzajú mnohé staršie a prioritné veci, preto je predpoklad jej vybavenia v prvom polroku 2024. Sudkyňa poukázala na osobitosť tohto druhu správneho súdnictva, ktorá spočíva v tom, že ide o preskúmanie faktického zásahu, čo si vyžaduje ustálenie skutkového stavu zo strany správneho súdu napriek tomu, že nie je súdom skutkovým. K námietke o posúdení včasnosti podania žaloby až po troch rokoch uviedla, že ide o bagatelizáciu, pretože tomuto rozhodnutiu predchádzalo ustálenie

skutkového stavu v rozsahu namietaného zásahu a jeho sekundárnych následkov a zrušenie rozhodnutia je vyústením len iného právneho posúdenia následku zo strany kasačného súdu, od ktorého sa odvíja včasnosť podania. Ide o opakovanú sťažnosť, pričom priebeh napádaného konania už ústavný súd opakovane posúdil ako akceptovateľný a v ostatnom období (30. marca 2023) vo veci rozhodoval najvyšší správny súd.

13. Sťažovatelia sa vyjadrili k stanovisku správneho súdu podaním z 22. decembra 2023. V ňom opätovne poukázali na celkovú dĺžku konania spôsobenú nesústredenou a neefektívnou činnosťou krajského súdu a správneho súdu, ako aj na to, že konečné vyriešenie sporu je pre sťažovateľov dôležité a významné. Správny súd vo svojom vyjadrení podľa názoru sťažovateľov neposkytol také argumenty, ktoré by ospravedlňovali dĺžku konania 4 roky a 8 mesiacov. Akékoľvek problémy týkajúce sa súdnej reformy nemôžu byť na ťarchu sťažovateľov. Rovnako ani neprimerané množstvo spisov či personálna nedostatočnosť nezbavujú štát a jeho orgány zodpovednosti za prieťahy v konaní. Podľa názoru sťažovateľov nejde v ich veci ani o takú mieru skutkovej a právnej zložitosti, ktorou by bolo možné ospravedlniť, že vec nie je právoplatne rozhodnutá po uplynutí 4 rokov a 8 mesiacov. Navyše žiadna zložitosť veci nemôže v demokratickom štáte zbaviť štát zodpovednosti za prieťahy. Sťažovatelia považujú za preukázanú zodpovednosť krajského súdu (za obdobie do 31. mája 2023) a správneho súdu z dôvodu ich neefektívnej a nesústredenej činnosti. Navrhnuté primerané zadostučinenie považujú za adekvátne zodpovedajúce ujme sťažovateľov spočívajúcej v pocitoch nespravodlivosti, neistoty a stresového vypätia z prebiehajúceho sporu.

14. Ústavný súd podľa § 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) vec prejednal a rozhodol bez nariadenia ústneho pojednávania, pretože na základe obsahu podaní a vyžiadaných spisov dospel k záveru, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

15. Podľa čl. XI bodu 1 Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2024 do 31. decembra 2024 veci patriace do pôsobnosti senátov ústavného súdu, ktoré boli pridelené sudcom spravodajcom pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto rozvrhu práce, prerokujú senáty v pôvodnom zložení. Na základe toho rozhodol o prijatej ústavnej sťažnosti senát v zložení uvedenom v záhlaví tohto nálezu.

III.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

16. Predmetom konania pred ústavným súdom je rozhodovanie o tom, či postupom krajského súdu a správneho súdu v napadnutom konaní došlo k porušeniu základného práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 36 ods. 2 listiny a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

17. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu.

Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu.“ (IV. ÚS 221/04).

18. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z čl. 2 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), podľa ktorého súd postupuje tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným priet'ahom.

19. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. čl. 38 ods. 2 listiny, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) ústavný súd v rámci prvého kritéria prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa. Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj sťažnosť sťažovateľov.

20. Pokiaľ ide o kritérium, ktorým je právna a faktická zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že konanie o ochrane pred nezákonným zásahom tvorí bežnú súčasť rozhodovacej činnosti všeobecných súdov, avšak vysoká variabilita posudzovaných faktických zásahov obmedzuje aplikabilitu skoršej rozhodovacej praxe a konanie si vyžaduje aj posúdenie skutkového deja správnym súdom. Obe tieto špecifiká sú spôsobilé objektívne predĺžiť konanie, preto ústavný súd prihliadol pri posudzovaní celkovej dĺžky konania aj na zistenú zvýšenú skutkovú a právnu náročnosť veci. Z hľadiska predmetu konania a jeho významu pre sťažovateľov ústavný súd konštatuje, že ide o konanie, ktoré si v zmysle judikatúry ESLP nevyžaduje vyššiu prioritu.

21. Správanie sťažovateľa ako účastníka konania je druhým kritériom, ktoré sa uplatňuje pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Ústavný súd v napadnutom konaní zistil aj relevantný príspevok sťažovateľov k predĺženiu konania, ktorý spočíval v početných zmenách a doplneniach žaloby v priebehu konania (spolu 5 zmien), ako aj opakovanom návrhu na priznanie odkladného účinku žalobe mesiac po tom, čo krajský súd o obsahovo totožnom návrhu rozhodol. Ústavný súd neupiera sťažovateľom možnosť vykonávať dispozičné oprávnenia, avšak takýto postup je objektívne spôsobilý privodiť predĺženie konania, ktoré nie je možné pripísať zodpovednosti súdu. Uvedené ústavný súd zohľadnil pri určovaní výšky primeraného zadost'učinenia.

22. Napokon sa ústavný súd zaoberal hodnotením postupu všeobecného súdu v namietanom konaní, pričom vychádzal zo svojej ustálenej judikatúry, v zmysle ktorej zbytočné priet'ahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľa (II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

23. Z popísaného priebehu súdneho konania vedeného krajským súdom vyplýva, že žaloba bola podaná v marci 2019, o návrhu na priznanie odkladného účinku krajský súd rozhodol v októbri

2019 a o opakovanom návrhu v auguste 2020, čo považuje ústavný súd za neprimerane dlhé obdobie. Sťažovatelia podávali návrhy na zmeny a doplnenia žaloby, čo malo za následok opakované doručovanie podaní stranám na vyjadrenie. Podania sťažovateľov z júla a augusta 2019 však zaslal krajský súd na vyjadrenie protistrane až v januári 2021, čo nemožno považovať za sústredenú a efektívnu činnosť. Ústavný súd identifikoval aj obdobie úplnej nečinnosti krajského súdu od marca 2021 do marca 2022 a po vrátení veci z kasačného súdu v máji 2023.

24. Správny súd, ktorému vec pripadla od 1. júna 2023, koná vo veci v súhrne 6 mesiacov, čo nemožno považovať za ústavne neakceptovateľnú dobu.

25. Neprimerané množstvo spisov, v ktorých všeobecný súd koná, či nedostatočné materiálne a personálne vybavenie všeobecného súdu nie sú spôsobilé zbaviť všeobecný súd zodpovednosti za porušenie práva sťažovateľov na prejednanie veci v primeranej lehote.

26. Ústavný súd s prihliadnutím na celkovú dĺžku napadnutého konania, zistenú neefektívnu činnosť porušovateľa, ako aj relevantné obdobie úplnej nečinnosti v konaní, zohľadňujúc aj príspevok samotných sťažovateľov k predĺženiu konania, dospel k záveru, že v napadnutom konaní došlo k zbytočným priet'ahom. Na tomto základe ústavný súd rozhodol, že postupom správneho súdu v napadnutom konaní bolo porušené základné právo sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a ich právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto nálezu).

27. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

28. Keďže napadnuté konanie nebolo v čase rozhodovania ústavného súdu ešte právoplatne skončené, ústavný súd v súlade s čl. 127 ods. 2 ústavy vyhovel návrhu na vyslovenie príkazu konať v napadnutom konaní bez zbytočných priet'ahov, ktorý uložil aktuálne konajúcemu správne mu súdu (bod 2 výroku tohto nálezu).

IV.

Primerané finančné zadosťučinenie

29. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza aj ESLP, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

30. Zohľadňujúc konkrétne okolnosti posudzovanej veci, najmä celkovú dĺžku napadnutého konania a neefektívnu činnosť porušovateľa, ako aj objektívne predĺženie konania z dôvodu rozhodovania o opakovanom totožnom návrhu sťažovateľov a početných zmien a doplnení žaloby v priebehu konania, dospel ústavný súd k záveru, že v danom prípade bude priznanie finančného zadosťučinenia v sume po 500 eur pre každého z nich primerané konkrétnym okolnostiam prípadu (bod 3 výroku tohto nálezu).

V.
Trovy konania

31. Úspešní sťažovatelia si uplatnili právo na náhradu trov konania.

32. Ústavný súd priznal spoločne zastúpeným sťažovateľom náhradu trov konania podľa § 11 ods. 3, § 13a ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) v rozsahu tarifnej odmeny za tri spoločné úkony právnej služby v roku 2023 (prevzatie zastúpenia, podanie ústavnej sťažnosti a replika) a režijného paušálu k nim podľa § 16 ods. 3 vyhlášky. Takto určená suma predstavuje sumu 663,57 eur za úkony v prospech prvého zastúpeného, pre každého ďalšieho zastúpeného sa odmena kráti o 50 % podľa § 13 ods. 2 vyhlášky na sumu 331,79 eur. Spolu odmena predstavuje sumu 1990,71 eur a po zvýšení o daň z pridanej hodnoty je to suma 2 388,85 eur (bod 4 výroku tohto nálezu).

33. Priznanú náhradu trov konania je správny súd povinný zaplatiť právnej zástupkyňi sťažovateľov do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 CSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. januára 2024

Peter Molnár
predseda senátu